

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

Adspiratio eiusdem expirantis ad beatam Æternitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

tem, & florentissimo rerum statu iuuenem, & familia
 opulenta vitum citò ad tuum vadari vis tribuam
 Quis contradicit? Quis nouit sensum tuum? Quis
 consiliarius fuit? *Nam quid potestatem habet sigillus
 luti, vt vasa pro placito formet, vt illa conterat &
 deformat, vt eadem ceteriuret & reformet?* Quic-
 quid horum decreueris, sicut lutum in manu figu-
 li, sic & nos in manu tua: *Iustus es Domine, & rectum
 iudicium tuum. Quid vltra? Coronas, Scepta, Dia-
 demata, si eueris iustus es. Et ecce, dum in earta
 ro spolia Vellere, & Principatus gloria tuam a-
 gnosco iustitiam. Virgo tua iummitatem exolu-
 lor, quae licet aspera, est tamen aurea. Licet admi-
 randa, quia iustitiae oeculta virgastamen adoranda,
 quia directionis, immò dilectionis est viga. E heul-
 lectissima diuellit, dum dimidium cordis separas,
 dum me ipsum à meipso dirimit, quasi ab Adamo
 dum me ipsum à toto patrem. Violenta certe diuulso, vbi
 tam amabilis erat vnio. Sed iustus es, & iudicium
 hoc tuum adiuuabit me. Deplorent alij hoc aratis
 meae florem, & gloriam gemmantem cum suo
 e vullam cespice. Deplorent iustitiam arborum, cum
 folijs, frondibus, & fruge. *Iustus es Domine, & re-
 ctum iudicium tuum. Quovis loco decretum fecas
 quovis retum statu, in militia, in aula, iudicium tu-
 um oportuna, & optimum. Nemo est stat. one mi-
 litari discedit, nisi Imperatoris iussu. Quando iuste
 rit ipse, mox parendum summe potestatis imperio,
 nec aliud mente volendum, praeter iustam volun-
 tatem imperantis. Illius arbitrio, omne noctum
 subterni decet. Certe, cunctis diebus quibus nunc
 milito, expecto donec veniat immutatio mea. Et ecce,
 quia modò vocas me, ego respondebo tibi. Opera-
 manuum tuarum tu porriges dexteram: & sic iudi-
 cia tua, non nocent mihi, sed adiuuabunt me. E-
 lectos tuos evocare soles, secundum beneplacitum
 tuum: nec disceptandum, quia diligentibus te omnia
 cooperantur in bonum. Omnia quidem, siue praesen-
 tia, siue futura, siue Mors, siue Vita. Siue enim viui-
 mus, Domino vivimus, siue morimur, Domino mori-
 mur: siue vivimus, siue morimur, Domini sumus. Et
 quid refert, siue Mors contingat in regione pro-
 pria, siue in exetra? siue in Palatio, siue in militari
 Tabernaculo? Vniformi animo vbi que est excipi-
 enda. Attingis enim fortiter, & disponis omnia sua-
 uiter. Fortiter quidem pro Te: suaviter autem pro
 me. Fortiter, quia efficaciter provideoria: Siquiter,
 quia voluntate benigna, omnia disponis & perficis
 ad agnè electorum salutem, congruè gloriae tuae, &
 aeternitati. Nihil itaque iuuat conueni cum Pœta.
 O nimium caelo & pelago conspice sereno!!
 Nunc in ignota Palmarum iaculis arena.
 AD SPIRITUM EIUS DEM. EXSP
 RANTI S.
 AD BEATAM AETERNITATEM
 Vives anima mea, & laudabis Te. Plala &
 Nte, immortat corpùs, cadaver fuit, red latat ho-
 mo humo, pulueri puluis, latera vivet anima.**

mea, numquam intermoria, & laudabit Te, re-
 tenante laude victura legrediar putredo in ossi-
 bus meis, & subter me locat: Sternatur tinea, &
 operimentum meum fiat vermes. An idèa pre-
 cio tuo cessabo? Numquid narrabo in sepulcro mi-
 serico diam tuam? Num in pulvere defletar? Im-
 modè audiam vocem illam: *Experi, cimini & lau-
 date, qui habitatis in pulvere. Sic exiatus, ascen-
 dam ad populum accinctum nostrum: ad populum
 beatum, olim ad praetium accinctum, nunc ad lau-
 dem & gaudium, ad epta palma & laurea. Ibi vivet
 anima mea, & illudabit Te. Felix commutatio, si
 discinctus carne, accingat immortalis veste. Si mei-
 pars melior, Divinae mentis portio, ab altera inter-
 moriente divulsa, feliciter incipit vivere. Nam in
 corpore mortis huius, non tam vivere, didicisti, quàm
 mori coacta est contra tua morte. Quidèa malud
 est quondam def. tus corruptionis, quam quæ-
 dam prolixitas mortis? Quam diu in Orbe agitur
 mori, in O, bem à morte agitur. Quotidie mori-
 quoridie demit aliqua pars vite. Cum crevit vi-
 ta delectat ipsum quem agit diem cum morte di-
 vidit. Ergo tumulto reddat: putre seculum & semper
 motiens cadaver. Viver animus, vivet post funera
 virtus: vivet spiritus incorruptionis oete, & lauda-
 bit Te emunctus, feliciter. Non mortui laudabunt
 Te Domine, non iam es Deus mortuorum, sed vi-
 ventium Vivens, vivens ipse confitebitur Tibi, siue
 & ego hodie, dum me educis de custodia, & carcere
 ad confitendum nomini tuo, vt cum iustus retribu-
 as mihi. Ad illam ad iusto laudem, quae numquam
 interumpitur in amplissimo illo Laureato il Milite-
 rum, castro chorizanum.
 Omnis illa Deo Sacra
 Et dilecta, cunctae
 Elena m. d. in laude
 Et canoro tuulo.
 Ad illius civitatis in clyram felicitatem quanto-
 cius indispicendam, dgeturum mortis, & iudicium
 tuum super me, adiuuat me. Sicut viam animæ
 mee, vt vivas, & aeternum laudet Te. O decerum
 hominum oculis sperum & lugubre, in aeternis
 tuis consiljs prosperum & salubre! O iudicium in
 cortice amarum, in fructu suave & iucundum! O
 auxilium, ab illo proveniens iudicio, quam potens,
 quam efficac! O vita amabilis nimis, qua vivit
 post hac animus! O laus decora & iucunda, quæ lau-
 datur ille, qui est maior omni laude. Videbitur tunc
 sine obscuritate, agnoscerur sine enigmatè, perfide-
 bitur cum securitate, amabitur sine intermissione,
 laudabitur sine tegido, perenni laude. Tandem mor-
 te mihi vocem interceprete, & cum oculis os clau-
 dense, sermonem claudio: & Te, ô Homo mortu-
 lis, qui quis fueris, siue Princeps, siue Plebeius, siue
 peccatus, siue ignarus, extrema hac alloquor voce
 cum Sapiente, quam recondas in o pectore.
 Noli me mor e Iudicium Mortis.
 Memento quæ ante Te fuerunt,*

PIANTIS

Et qua superuentura sunt Tibi.
Hoc iudicium omni Carni.
Et quid superuentis Tibi?
In ben placito Altissimi.
Sive decem, sive centum,
Sive mille Anni.
Non inest inferno accusario vice, Eccl. 47.

GENOTAPHII EXORNATIO
ACADEMICA

EX SENTENTIIS ERVDITORVM.

Memoriae proditum est, ad Sepulchrum Alexan-
dri Magni olim vndiq; conuenisse Phi-
losofos & Sapientes: atque eorum vnumquem-
que lecentiam aliquam, admodum Epitaphij le-
pularis, ad e. p. ille. Illorum vnus scripsit: *Heri
vixit terra spaiam Alexandro huius satis fuit; munc
erit vnum vltimum sufficit. Aiebat alius: Heri potuit
Alexan. er multos a morte liberare: hodie sepitum
non potest. Alius cum eius Loculum aureum vide-
ret dixit fertur: Heri Alexander ex auro fecit the-
saurum: hodie aurum facit ex ipso thesaurum. Alius
denique: Heri Alexander terram oppressit: hodie a
terra opprimis.*

Advocauit & ego vos, o Sapientes seculi ad se-
pulchrum nostri Principis Magnanimi. Optatum
etiam, velle sapientia velle ad vris sententiam ali-
quam eratis, que hic figi possit, Mortalibus futu-
ra inlar Monumenti, quo imminens mortis,
quam iam obijt Alexander, premonetur; & ad
alteram vitam spectandam, expectandam erudian-
ter: Exordire, o Theologe, tamquam cariorum
Dux & Antesignanus e diuina lectione aliquid hic
adhibere.

Homo in statu innocentie habebat posse mori,
& posse non mori.

Homo ab eo statu relegatus habet posse mori,
& non posse non mori.

Beati habebat posse non mori, & non posse mori.
Reprobi habebat non posse mori, & non posse
non mori.

Hec clarius nunc certis, & discernis, o Alexan-
der!

Statutum est omnibus hominibus semel mori. Ista
est lex Adam. Ad hac Lege, nec Auctor legis, nec
Principes eximitur. Ab hoc Tributo non sunt libe-
ri Regum liberi. Quid necesse est exempla aliunde
accere, cum hic in Alexandro Principe teacamas?

In morte Alexandri agnoscat omnes Sacram
illud Aphorisma: Homo natus de muliere, breui vi-
uens tempore, repletur multis miserijs. Quasi spes e-
greditur & conueritur, & fugit velut umbra. Re-
cente singula humani corporis membra, neruos,
venas, artus, & cetera. Plures omnibus his morbi
sunt species, quibus homines atteritur species. Tan-
dem que pulueri traditur, & puluere nata.

Mille modis morimur Mortales, nascimur im-
puniti. Sunt hominum morbi mille, sed vna salus.

Homo est inlar figuræ sphericæ. Sicut illa in
diem quo incipit punctum desinit, ita & homo. A
terra inchoans in terram redit, à Tumulo Tum-
lum petit, ab Vtero Sepulchrum.

Cæli Sidera & Stellæ, Stella sunt stultæ, aut gutta
roris antelucani, respectu Dei quasi Oceani. Terra
punctum est respectu Cæli. Formicæ iustar sunt
Exeritus. Nigum in campis agmen, Cui o Prin-
cipes, Terræ punctum ferro & igne duditis? Ri-
det id modò Princeps Alexander.

Quantus sit Hominis animus perit: Mensura ho-
minis quæ est Angeli. An de corpore quæritis?
Quantula sint hominum corporcula. Mors tibi dicit
Vna pe dum septem mox merienda tibi
Vixit ad Herculeus penes res licet vsq; Columnas,
Terra cum aliis pars manet aqua tamen.

Vnum est necessarium. Cur numeros quæritis, &
turbamus erga pluitima? Frustra animum per curas
parimur, quati in frustra. A numeris seculi, ad
Cæli Monadem redeundam. Vtinam hac Mona-
de modò fruatur, & in dyle Princeps!

Deficiente Alexandro, Versa est in luctum cithara
& organum in vocem fletuum. Singulis canoram
mhi intercipiunt vocem, interim hoc habeant à
me Mortales Monumentum. Sicut Nota Musica
lis ab infima celestiter descendit, ideoque Fuga no-
minatur: sic est & Vita hominis. Vix dum ascendit
ciculusque Fugæ revoluitur. & descendit: tandem-
que Memoria eius perit cum Sonita.

Vis nosse naturâ Hominis, aut Titulos Nobili-
tatis eius? Homo est inbecillitatis exempli, for-
tunæ ludus, inconstantiæ imago, corruptionis spe-
culum, invidiæ & calamitatis trutina, temporis
spolium, mortis mancipium; Validus Heros erat
Alexander, mox imbecillus, vita deinde spoliatus
iacet, in modò mortis est feruus.

Sic Variatur homo per multa volubili errans:

Est sua Nobilitas, hæc sua Nobilitas.

Omnis quæ hic Orbis adhaeret, ecclè dixeris ef-
se Entia rationis. Post hoc seculum, quæ erunt En-
tia realia erant & realia erunt, quam opinati fu-
mus, iam tibi Tibi competum est, o Sapientis Prin-
cips! Tam agnosce illud Vni Sapientis tui seculi,
extremum sic alloquens Mortales:

Humana cuncta Fumus. Umbra Vanitas:

Et seena imago & verbo, ut ab Iohannem, Nihil:

Homo est brevis quædam Oratio, vix habens
aliud quàm Exordium, & Epilogum Pro exordio
est Hominis ortus, pro epilo. o eius interitus: Ab
illo, ad istum, & ceteris est disci sus.

Quam d'orimur, morimur finisq; ab origine pendet
Mors ruit, ac veluti naturæ messor aristas,

Omnia vana, siquis falce ermenta secat.

Hæc, heu! Quam iusta miseris auertitur aure!

Hæc, fenes oculos claudere caeca negat.

Frustra Homines Vocauerunt nomina, iua in terris
suis. Homo moritur, & Nomen eius Vis Gramma-
ticè dicam? Mors est Nomen, quod nō declinatur
Mors est verò, quod habet Modos omnes, & cum
non.

Sapientis
Mathe-
maticus.

Sapientis
Astrolo-
gus.
Sap. 11.

Sapientis
Geome-
ter.

Sapientis
arith-
meticus.
Luc. 10.

Sapientis
musicus.
Iob. 30.

Sapientis
physicus.

Sapientis
Logicus.

Iustus
Lipsius

Sapientis
Orator.

Sapientis
Poeta.

S. 48.

Petrus
Alphon-
sus Galij.

Sapientis
theolo-
gus.

Magister
S. 2. d. 9.

Sapientis
legisperi-
tus.

Heb. 9.

Sapientis
medicus
Iob. 14.